

lade Spørgsmaalet herom falde. Der er dernæst Dvæstion om, hvorvidt det var retligt, at der ved Pensionsberegningen var taget Hensyn til Dypasserpengene. Efter en Høieste- retsdom af 26de October 1853 er dette vel i sin Orden; men derimod er det ikke i sin Orden, naar Dypasserpengene ere regnede for fuldt. Det vil kun kunne retfærdiggjøres, naar man blot tog Hensyn til hans Tillægs pension, som han havde fra sin Post som Commandant i Fredericia, og som var under 1,000 Rd.; men det er en Selsfølge, at Pensionen maa betragtes som en Heelhed, og i saa Fald kan den efter Finantsministerens egne Indrømmelser kun beregnes med $\frac{2}{3}$ af dens Beløb, for at udfinde den Embedsindtægt, hvoraf Pensionen skal beregnes. Forskjellen udgjør de ommeldte 13 Rd. 32 $\frac{1}{2}$. Jeg anseer det altsaa for en Selsfølge, at disse 13 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ ville være at decourtere i hans paafølgende Pension. Det næste Punkt angaaer ligeledes en for høit ansat Pension, nemlig til en Dandsferinde, som har erholdt 551 Rd. 79 $\frac{1}{2}$, istedetfor at der efter Revisionens Mening kun tilkommer hende 535 Rd. 43 $\frac{1}{2}$. Denne Sag er Gjenstand for Brevverling mellem Finantsministeriet og Cultusministeriet, hvorunder Dandsferinderne fortere, og da denne ikke er tilendbragt, bør Sagen forsaavidt sættes i Berø. Den næste Post, med Hensyn til hvilken der er forbeholdt en særlig Afstemning for Revisionens Indstilling, angaaer en Embedsmand, der i sin tidligere Stilling havde en Gage af 2,053 Rd. 73 $\frac{1}{2}$, og efterat han var afgaaet med en Pension af 1,135 Rd., er bleven constitueret i et Embede, der giver en Nettoindtægt af 800 Rd. Reglen i Pensionens § 3 lyder nu saaledes: „Modtager den pensionerede Embedsmand en Ansættelse i et mindre Embede, beholder han af den Pension, der tilkommer ham fra det tidligere større Embede, saa Meget, som i Foræning med den nye Embedsindtægt ikke overstiger hans tidligere Embedsindtægt“. Nu vilde altsaa hans Pension 1,135 Rd. og hans nye Gage 800 Rd., tilsammen 1,935 Rd., ikke udgjøre saa Meget, som hans tidligere Gage, der var 2,053 Rd. 73 $\frac{1}{2}$, og han er ogsaa efter min Overbeviisning berettiget til at beholde sin fulde Pension. Istedet derfor har Finantsministeren

nedsat Pensionen til 1,000 Rd., saa at han oppebærer ialt 1,800 Rd., hvilket altsaa gjør en Difference af 135 Rd., eller, da her kun er Tale om tre Kvartaler, nemlig fra 1ste Jull 1851, $\frac{3}{4}$ af dette Beløb, altsaa 101 Rd. 24 $\frac{1}{2}$, hvilket altsaa er den Sum, som Revisionen har indstillet, at han skulde erholde, og hvortil han formenes at have et Retstray. Finantsministeren paatager derimod, at Pensionens loven kun fastsætter det Maximum, som Finantsministeren ikke tør overskride, men ikke begrunder et ligefremt Retstray. Min personlige Overbeviisning er det, at denne Embedsmand er forurettet; men, i Henhold til, hvad jeg tidligere har bemærket, anseer Udvalget det ikke for at være Rigsdagens eller Decisionens Sag, at være Bærg for den Private imod Statskassen. Det maa altsaa blive hans egen Sag at gjøre sin Ret gjældende, ligesom dens Paa- kjendelse da vil finde Sted ikke ved Rigsdagen, men enten ved Finantsministeren eller ved Domstolene, hvilket for den Paa gjældende er saa meget mere heldigt, som Finantsministeren synes at have mere Egard for Domstolens end for Rigsdagens Formening. De næste Poster angaae nogle smaa Enkepensioner for Militaires Efterladte, som referere sig til det samme Spørgsmaal, hvorvidt Dypasserpengene skulle medregnes ved Pensionens Bestemmelse efter § 4 eller efter § 3. De kunne, da begge de Paa gjældende havde langt over 1,000 Rd., kun gjælde som uvisse Indtægter og beregnes med $\frac{2}{3}$, hvilket vil bevirke, at de have faaet en Ubetydelighed for meget. Den næste Post angaaer en Meerudgift af 60 Rd. 15 $\frac{1}{2}$, som er aldeles calculatorkisk; den er fremkommen ved Afregning med Enfeskassen, og det er altsaa kun af reent formelle Grunde, at den behøver Stadfæstelse. Det Samme gjælder med Hensyn til den sidste Post 1,236 Rd. 52 $\frac{1}{2}$, som hidrører fra Naadeseekretariatet, altsaa fra en ældre Tid. Jeg skal ved denne Leilighed kun bemærke, at efter en heel Deel mindre Berigtigjæller, der efterhaanden have fundet Sted, udgjorde Understøttelserne fra det ophævede Naadeseekretariat den 31te Marts 1851 159,523 Rd. 16 $\frac{1}{2}$, og den 31te Marts 1852 150,003 Rd. 16 $\frac{1}{2}$; altsaa havde der fundet en Afgang Sted af 9,520 Rd., hvoraf Halv-